

Lære om Menneskeværd, og med sit Raab om Frihed, Lighed og Broderskab, men dette dog kun til den mandlige Del af den fortrykte Menneskehed.

Kvinden var glemt og forbigaaet indtil vore Dage, et Parti, nemlig det socialdemokratiske, havde skrevet hendes fulde Ligestillelse med Manden paa sin Fane. Taleren omtalte derpaa i korte Træk Kvindbevægelsen, saa vel den udenlandske som den svenske, og fremhævede, at denne til Dels var fremkaldt af Over- og Middelklassens Kvinder og derfor ikke havde nogen direkte Betydning for Arbejderklassens Kvinder, de som arbejder paa Fabrikerne og ved Symaskinerne, og hvis Stilling i Samfundet er saa ussel og undertrykt, at man med Rette kan kalde dem Slavernes Slaver. Med Hensyn til Skyldigheden er hun Mandens Lige, hun maa svare sine Skatter, og begaar hun en Forbrydelse, maa hun tage sin Straf.

Noget andet er det med Rettigheder i Samfundet. Man har fremført vel Tusind forskellige Grunde for at bevise, at det ikke gaar an at give Kvinden samme Rettigheder i Samfundet som Manden, den ene mere bitterlig end den anden, snart er det Kvindeligheden og snart er det hendes fysiske, snart hendes intellektuelle Evner, som skulde lide Skade. Lutter Snak og Fraser.

Naar Kvinden bliver kastet ind paa Arbejdsmarkedet, er man ikke saa om over hendes Kvindelighed eller hendes Kræfter. Med Hensyn til almindelig Stemmeret udtalte Frk. Rathau, at naar man kunde sætte en Kvinde til at regere over Land og Rige, saaledes som nu for Tiden i England, og tidligere her i Sverrig, sagtens kunde hun vel da i vore Dage have saa megen Forstand, at hun kunde stemme paa en almindelig Rigsdagsmand.

Sluttelig opfordrede Talerinden Kvinderne til at organisere sig og med Energi kaste sig ind i Kampen for de Maal, de har sat sig, nemlig et Samfund med fuld Ligestillelse i alle Forhold for begge Køn.

Frk. Rathaus Tale modtoges med langvarigt Bravo og Hurraraab af Forsamlingen.

Omkring de øvrige 3 Talerstole stod Folk tætsluttede, og mandlige Talere tolkede her Dagens Æmne: „Almindelig Stemmeret og Normalarbejdsdag“. Efter Talerne opløstes Masserne, Demonstrationen var til Ende, Fannerne rullede sammen, man styrede atter tilbage til Byen, til Stockholm.

Anna Jensen.

Kvindens Oplysning.

Redaktøren af „Hvad vi vil“, Fru Johanne Meyer, modtog for nogen Tid siden en Indbydelse til at overvære et større Møde, som afholdtes af „den internationale Forening til Forbedring af Kvindens Kaar“ i Paris den 25de April.

Desværre har vi endnu ikke faaet indført Zone Tarifen, saa man er i Stand til at rejse til Paris for nogle faa Kroner. Havde Redaktøren kunnet være til Stede ved dette interessante Verdens-Kvindemøde havde vi selvfølgelig ogsaa kunnet give vore Læsere et tydeligt Indtryk af Mødet; nu er vi henvist til en sparsom Beretning efter et fransk Blad saalydende:

Den internationale Kvindekongres, som holdtes i 1889 i det Geografiske Selskabs Lokale, grundlagde „L'Union Universelle des Femmes“, en Forening som blev sammensat af Kvinder, der havde grundlagt Kursus, holdt Foredrag og paa anden Maade virket for Kvindens Kaar.

Det er knapt to Aar siden, at Foreningen samledes af mange forskellige Grupper.

Takket være Bladet „Bulletin“, som Mme. Chéliga-Loévy siden den Tid har udgivet for Medlemmerne af denne Verdens Forening, har den nu tiltunget sig en virkningsfuld Opmærksomhed.

De samledes igen Lørdagen den 25de April for første Gang siden 1889 i den samme Sal som den Gang til l'assemblée générale.

Mm. Clémence Koyer var Ordstyrer. For øvrigt blev der kun holdt Tale af kvindelige Literater, Doktorer, Institutbestyrer og Kunstnere.

Alle disse Damer gav interessante Beretninger om Kvindernes Stilling i England, Tyskland, Sverig, Polen, Østrig, Danmark, Ungarn o. s. v. De er nu beskæftiget med at oprette Fællesundervisning i Skoler og med at bringe en Verdensudstilling i Stand med kvindelige Frembringelser, som er fastsat til 1894 og med Grundlæggelsen af et permanent „Home“ eller Klub med Læsestue, Studiværelse og andre Foranstaltninger til Propagande for Kvindesagen og Forbedring af Kvindens Kaar.

Kogeskole.

I Hausfrauenvereins Kogeskole i Berlin afholdtes i Slutningen af Marts Maaned en praktisk theoretisk Prøve af de tyve unge Piger, som havde deltaget i et tre Maaneders Kursus der. For Slægtninge og Venner af Foreningen viste de deres Færdigheder. Fru Morgenstern, Foreningens Formand, ledede Prøven. I sit indledende Foredrag omtalte hun, hvorledes det paa Kogekunstens Omraade især gælder om at anvende alle de Substanser, som tjener til at vedligeholde Familiens Sundhed og forebygge Sygdomme. I de sidste 30 Aar har man lagt særlig Vægt paa Ernæringsvidenskaben. I de Lærdes Laboratorier bliver der gjort Undersøgelser, og Love fastsættes for sund Ernæring. Det er Hustruens Opgave at anvende de saaledes gjorte Erfaringer til Gavn for Familien i Hjemmet. Det har derfor været Opgaven i den korte Tid af tre Maaneder, som de unge har opholdt sig i Køkkenet, praktisk at lære dem Grundtrækkene og Motiverne til, hvad der er nødvendigt baade til Husmandskost og til Sygekost, saa vel som hvad Luksuskøkkenet fordrer. I Husholdningslæren maatte Eleverne selv gøre alle Beregninger med alle Slags Indkøb, de lærte Bogføring o. s. v. Ved Læren om Ernæringen var de bleven undervist i Fordøjelsen, Stofskiftet, Legemets Bygning og Organisation, Sundhedspleje og Ernæring. Derefter blev Eleverne prøvede af Køkkenmesteren i Tilberedelsen af de mange forskellige Retter og Kager, som var opstillet paa Borde i Salen. Til Slut eksaminerede Foreningens Formand de unge Piger, der maatte forklare Hensigten med at spise og

drikke, om Fordøjelsen, om Næringsstoffernes Indsugning og deres Overgang til Blodet, som bringer dem til alle Organerne, der daglig derved faar det erstattet og vedligeholdet, som Legemet mister ved Brugen af sine Kræfter — ved at leve.

Efter denne Prøve spiste det tilstedeværende Publikum af de forskellige velsmagende Retter, og beviste derved, at det ikke var Skueretter alene. —r.

Kvinden og Republiken.

I det franske Blad „La Citoyenne“ (Borgerinden) skrives:

For at Republiken af Navn kan blive en Republik af Gavn udfordres:

1. At Kvinderne, som udgør Halvdelen af Nationen, er underkastet den almindelige Rets Regler.
2. At Valgretten, som nu kun Mændene har, ogsaa gives til Kvinderne, hvorved den først bliver almindelig.
3. At Forfatningen, som baade Mænd og Kvinder er underkastet, bliver revideret af en Forsamling, som bestaar baade af Mænd og Kvinder.
4. At Kvinderne faar Del i samme legemlige og aandelige Udvikling som Mændene.
5. At Kvinderne faar Adgang til alle Stillinger og offentlige Embeder ligesom Mændene.
6. At Staten giver Kvinder samme Løn, som den giver Mænd, for samme Arbejde.
7. At Domstolene og Juryerne, som dømmes Mænd og Kvinder, ogsaa sammensættes af Mænd og Kvinder.

Det kgl. Theater.

Faust.

Fredag den 1ste Maj spilledes Goethes Faust, dette store Læsedrama, der vanskelig kan naa til nogen blot tilnærmelsesvis fuldendt Opførelse paa et Theater, saa tanke- rigt og stort det er.

Ikke desto mindre havde vort kgl. Theater givet sig i Kast dermed, men skønt det første Aften spilledes for udsolgt, næste for nogenlunde fuldt Hus, saa vil det dog sikkert ikke blive noget Kassestykke. Forestillingen er for lang, og Spillet for uinteressant. Det er som en Række løse Tableauer, hvor man selv maa supplere Indholdet. Ved anden Opførelse var Stykket forkortet en Del, blandt andet var Oprinet i Heksekøkkenet, hvor Faust faar Trylledrikken, der atter gør ham ung, helt skåret bort, og for dem, der ikke har læst Faust, staaer det da som en ubegribelig Gaade, at han forlader Raadstuekælderen i Auerbach som en gammel Mand og i næste Akt optræder som ung og dejlig, bejlende til Margrethe. Om Udstyrelsen er ikke stort at sige; mest Virkning opnaaedes ved Valpurgisnatten, hvor Uvejret raser paa Blocksbjerg, medens Hekse farer forbi paa deres Koste-skaft, og Fjeldet befolkes med den uhyggelige natgraa Skare, der uafsladelig myldrer op fra Jordens Indre.

I Spillet naaede Fru Hennings højest.